

היה הייתה ילדה קטנה ולה תלתלי זהב,
קראו לה זהבה. גרה זהבה בבית קטן ליד
היער. יום יום טיילה זהבה ביער, אספה
אצטרובלים, הריחה פרחים והתבוננה
בארנבות ובסנאים.

באותו יער גרה לה בבית קטן משפחת
דובים. אבא דוב גדול גדול, אמא דובה
לא גדולה ולא קטנה, ודובון ילד קטן קטן.
יום אחד הכינה אמא דובה דייסה לכל
המשפחה ואמרה: "עד שהדייסה תתקרר
נצא ליער להתאוורר." יצאו הדובים לטיול
קצר ביער.

בנתיים הגיעה לבית הדובים זהבה
הקטנה. דפקה על הדלת טוק טוק טוק
אבל אף אחד לא ענה. הציצה בחור,
ראתה שיש אור, את הדלת פתחה והנה
שולחן.

על השולחן שלוש צלחות מלאות דייסה
חמה ומתוקה. צלחת גדולה גדולה, צלחת
לא קטנה ולא גדולה וצלחת קטנה קטנה.
טעמה זהבה מן הצלחת הלא קטנה - זה
היה חם מדי. טעמה זהבה מן הדייסה
בצלחת הלא קטנה ולא גדולה - זה היה
מתוק מדי. טעמה זהבה מן הצלחת הקטנה
הקטנה - הדייסה הייתה ממש טעימה.
אכלה זהבה את כל הדייסה ולא השאירה
אפילו כפית אחת.

עכשיו כשהבטן של זהבה הייתה מלאה, היא הייתה
שבעה ורצתה לנוח. בבית היו שלושה כיסאות. כיסא
גדול גדול, כיסא לא גדול ולא קטן, וכיסא קטן קטן.
ישבה זהבה על הכיסא הגדול - הוא היה קשה מדי.
ישבה על הכיסא הלא גדול ולא קטן - הוא היה רך
מדי. ישבה זהבה על הכיסא הקטן - הוא היה בדיוק
טוב. אבל פתאום מה קרה? הרגל של הכיסא נשברה.
נבהלה זהבה מאוד וגם הצטערה.

יצאה זהבה מן החדר, טיפסה במדרגות, והנה
ראתה חדר ובו שלוש מיטות. מיטה גדולה
גדולה, מיטה לא גדולה ולא קטנה, ומיטה קטנה
קטנה. שכבה זהבה במיטה הגדולה- היא הייתה
קשה מדי, שכבה זהבה במיטה הלא גדולה ולא
קטנה- היא הייתה רכה מדי, שכבה זהבה
במיטה הקטנה הקטנה- היא הייתה בדיוק
מתאימה. וזהבה נרדמה.

בדיוק אז הם חזרו. מי? הדובים! אבא דוב גדול
גדול, אמא דובה לא קטנה ולא גדולה ודובון
קטן קטן. לאן? הביתה! למה? לאכול דייסה!
הביטו הדובים בדייסה. אמר אבא דוב: "מישהו
טעם מן הדייסה שלי", ואז אמרה גם אמא דובה:
"מישהו טען מן הדייסה שלי." אז קרא הדובון:
"מישהו אכל לי את כל הדייסה". ☹️

ישבו הדובים לנוח. אמר אבא דוב: "מישהו ישב
בכיסא שלי", אמרה אמא דובה: "מישהו ישב בכיסא
שלי", ואילו הדובון בכה: "מישהו שבר לי את
הכיסא." אבא דוב תיקן את הכיסא והם הלכו לישון.
טיפסו במדרגות, הגיעו לחדר המיטות. אמר אבא
דוב: "מישהו שכב במיטה שלי", אמרה אמא דובה:
"מישהו שכב במיטה שלי." קרא הדובון בקול גדול:
"הביטו הביטו! מישהו ישן במיטה שלי ילדה קטנה
וחמודה!"

התעוררה זהבה ובמקום להגיד תודה היא
פשוט קפצה מהחלון וברחה כי היא פחדה.
הדובון הקטן מאוד הצטער כי הוא רצה חבר.
אולי היא תחזור? שאל את אבא. אולי, אמר
אבא בקול עבה עבה. אולי, אמרה אמא בקול
לא עבה ולא דק. אולי, אמר הדובון בקול דק
דק ונכנס למיטה. אמא דובה כיסתה אותו
היטב, שרה לו שיר ערש וכולם הלכו לישון.

